

ДОНЪ АЛФОНСЪ

За права Бога, юначе, дльженъ съмъ да ва наградѣжъ. — Приемете прочее тѣзи кыссыѣжъ.

ДЖЕНАРО

Благодарѣжъ. Като влизамы въ службѣжъ на република-та давамы речъ че нещѣ да приемамы ступена паръ отъ чуждытѣ царіе. Между туй, ако дозволява Ваше Высочество щѣ іжъ зема и щѣ раздачъ пары-тѣ въ мсе име на тѣзи юначны войны.

(Той показва стражары-тѣ)

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Раздайте гы.

(Дженаро зима кысыѣжъ-тѣ)

— Нъ тогыва ще да піете съ мене, споредъ обычай-тѣ на паны-тѣ прѣдеды, както истинскы пріатели, една чаша отъ мое-то сиракузско вино.

ДЖЕНАРО

Съ благодареніе, милостивый господарю.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

И да ви направѣжъ почетъ както трѣба, понеже вы сте избавили животъ-тѣ на баща ми, щѣ задѣлѣжъ госпожя херцогыня да ви налѣе сама да піете.

(Дженаро ся покланя и отива та раздава пары-тѣ на войницы-ты които сж въ дьно-то на театро-то. — Херцогъ-тѣ извиква)

— Рустигело!

(Рустигело дохожда съ табла-та)

— Остави табла-та възъ тѣзи масса. Добръ.

(Като хваща доня Локреція за рѣка-та)

— Госпоже, слушайте що щѣ да кажѣжъ на този человекъ. — Рустигело, скрий ся задъ тѣзи врата съ сабія-та въ рѣка; ако чуешъ този звънецъ, да влезешъ. Върви сега. [Рустигело излиза и ся скрива задъ вратата]